

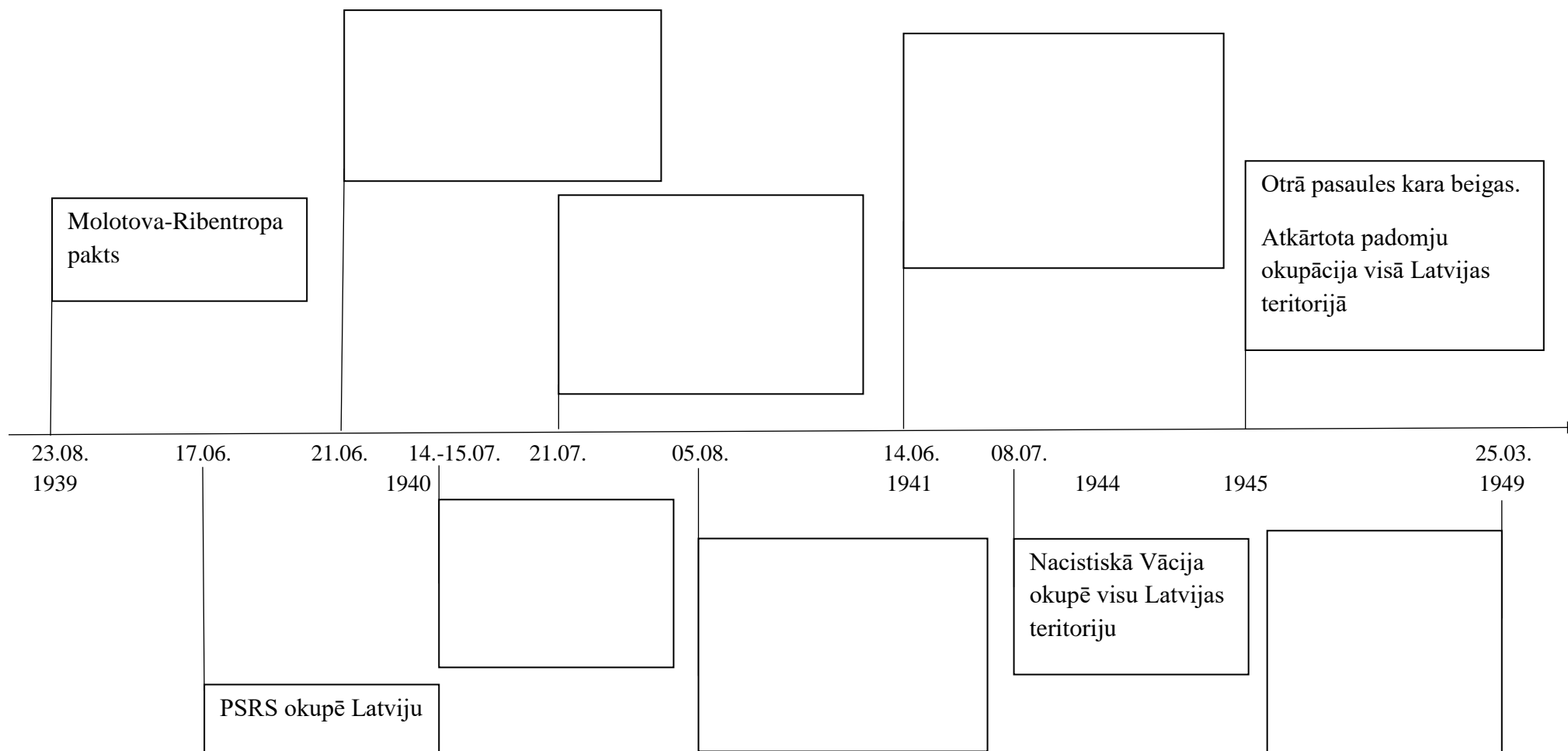
# Latvijas Nacionālā vēstures muzeja darba lapa attālinātajai nodarbībai „Latvijas valstiskās neatkarības zaudēšana. Totalitāro okupācijas režīmu represijas pret Latvijas iedzīvotājiem 1940.-1953. gads.”



1. Vēro prezentāciju! Klausies gida stāstījumu un sakārto dotos notikumus hronoloģiski uz laika līnijas! Ar dažādām krāsām atspoguļo padomju un nacistiskās Vācijas okupācijas laiku! Laika līniju vari papildināt ar vēl citiem notikumiem.

PSRS sastādītas valdības apstiprināšana    Latvijas Tautas saeimas “vēlēšanas”    Latvijas Tautas saeimas pirmā sēde un padomju varas pasludināšana Latvijā

Latvijas formālā uzņemšana PSRS    PSRS īstenotā 1941. gada 14. jūnija deportācija    PSRS īstenotā 1949. gada 25. marta deportācija



Lasi vēstules un deportēto atmiņas! Apskati fotogrāfijas! Kuri vēstures avoti vēsta:

- par deportācijas norisi \_\_\_\_\_

- par dzīves apstākļiem izsūtījumā \_\_\_\_\_

- par represēto noskaņojumu \_\_\_\_\_

### 1. Jēkaba Zvejas vēstule

1950. gada 4. aprīlī

*Sveiciens no Austrumiem!*

*(..) Mēs dzīvojām centrā, barakā, vienā istabiņā 5 cilvēki un paziņoja, ka mums visiem jāatstāj dzīvoklis, jāpārceļas citā telpā, laikam dēļ remonta. (..) Pirms eju tālāk ar rakstīšanu, mīļi un sirsnīgi pateicamies par visu saņemto naudu un vēstuli, bet visvairāk par neaizmirstību, kas mums šeitā svešumā ir dārga. Katra mīļa vēsts no dzimtenes ir kā kāds putniņš, kas dziedādams iepriecina skumja cilvēka sirdi vientulībā. Nu tālāk ejot jāpaliek pie mūsu pašu dzīvītes – 8. aprīlī paliks gads, kad te esam un cik vēl gadu būsim, to nezinu. Nomira viens otrs, tā mazinās mūsu latviešu pulciņš. (..) Ziema bija auksta, sala līdz 45-50 grādi, nu jau atkusis. (..)*



1949. gada 25. martā izsūtītie Jēkabs un Jūle Zveja kopā ar citiem latviešiem pie pašu celtas mājas kolhozā Omskas apg. Uljanovskas rajonā/ 1953. gads.

### 2. Zigrīdas Krūzes (dz. Druvaskalne) atmiņas

*Ir 14. jūnijs 1941. gads. Rīta pusē mūs māju sētā iebrāuc smagā automašīna. Tēva nav mājās, mūsu ģimeni iesauc istabā, pie galda piestājies cilvēks kaut ko nolasa, saprotam tikai to, ka mūsu ģimene tiks tūlīt pārvietota uz citu dzīves vietu. Māju no visām pusēm apsargā cilvēki ar šautenēm rokās. Māte bija uztraukusies un mēs visas nezinājām, ko kravāt līdzī ņemšanai. (..) Mūs aizveda uz Saldus dzelzceļa staciju, tur stāvēja lopu vagoni aizrestotiem lodziņiem, garš ešelons. (..) Vīrieši bija atsevišķos vagonos. (..) Tā, neko nezinot, mūs veda tālāk un tālāk no dzimtenes – dziļāk plašajā Krievzemē. Braucām dienas, braucām naktis, dažreiz stāvējām stacijās ilgi un uz blakus sliedēm redzējām tādus pašus lopu vagonu sastāvus, pie logiem latviešus, tādus pašus kā mēs. (..)*



1941. gada 24. jūnijā deportētā Zigrīda Krūze Krasnojarskas novada Jarcevas ciemā. 1955. gads.

### 3. Marcelijas Pļavinskas (prec. Krustkalne) uzraksts uz fotogrāfijas otras puses



*Izgaist prieks, ko slēpa baltie virši,  
Jau aiz loga rudens ēnas slīd,  
Negaidi mani vairs baltajos bērzos,  
Zini, mani liktens paņems visu.*

1949. gada 25. martā izsūtītā Marcelija Pļavinska (prec. Krustkalne) no labās un Anna Lobe Bogorodskā, Amūras apgabālā. 1949. gada 13. jūnijs.

### 4. Paula Ādama vēstule

*Dārgais mammīti!*

*Kādēļ tik reti raksti kā oktobrī. Raksti tikai par Jūsu dzīvi, veselību un uzturu. Domās es esmu pastāvīgi pie Jums un ceru, ka pienāks brīdis, kur būsim visi atkal pulciņā. Draudziņ, esi stiprs un glabā sevi, jo tavās rokās mūsu laime. Es strādāju papīra fabrikā un saņemu 800 gr[amus] maizes, 100 gramu gaļas, divreiz labo gaļas zupu un biezputru ar pīrādziņu. (..) Esmu citā lēģerī turpat netālu no vecā. Mīlulīt, līdz atkal redzēšanai. Mums telpās ir arī radio, bet reti klausos.  
Tavs Pauls.*

Pasvītro teikumu, kas Tevī raisīja emocijas. Kādas tās bija? \_\_\_\_\_